

Елисавета Багряна
Кораб от Испания

Ти идеш с кораба могъщо светнал
на своята любов и всяка
вълна отново люшва мимолетна
надежда, що отдавна бе оплакана.

Ти идеш от онези брегове
далеч на юг, де вечерите падат
упойно топли, а нощта зове
към остро тъмна, тровеща наслада;

де кипнали вълни фосфоресцират
в очите на мъжете и жените,
и още на арените умират,
и още в танц и кръв залязват дните.

Ти носиш в своите глъбини събрани
съкровищата светли, чудесата,
отвред при тези скитания странни
събирани – с очите и душата.

Кому пред погледите вдъхновено
товара тежък ще разтвориш в дар,
за да забрави битието бренно
и стане в миг на вековете цар?

Пред него неусетно ще израснат
ония здрачни, дивни катедрали,
де греят чудотворни и прекрасни
мадони черни в призрачни воали.

Ще се разтворят старите палати,
инфанти и инфантки де сънуват...
И бели, омагьосани фрегати
далече в океана ще отплуват.

И ще разкажеш ти за сарацини
и римляни, владели и оставили
великолепните следи старинни
и своите вековно живи слави.

Едно ти няма да разкажеш само:

че всички кули, крепости, палати
и милионни градове и храмове
е населила – с него – любовта ти...

Че в най-блестящия далечен път
се чезне пак за близък и огнище.
И че разкрит е може би светът
за този,
който няма никого и нищо.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11755>]